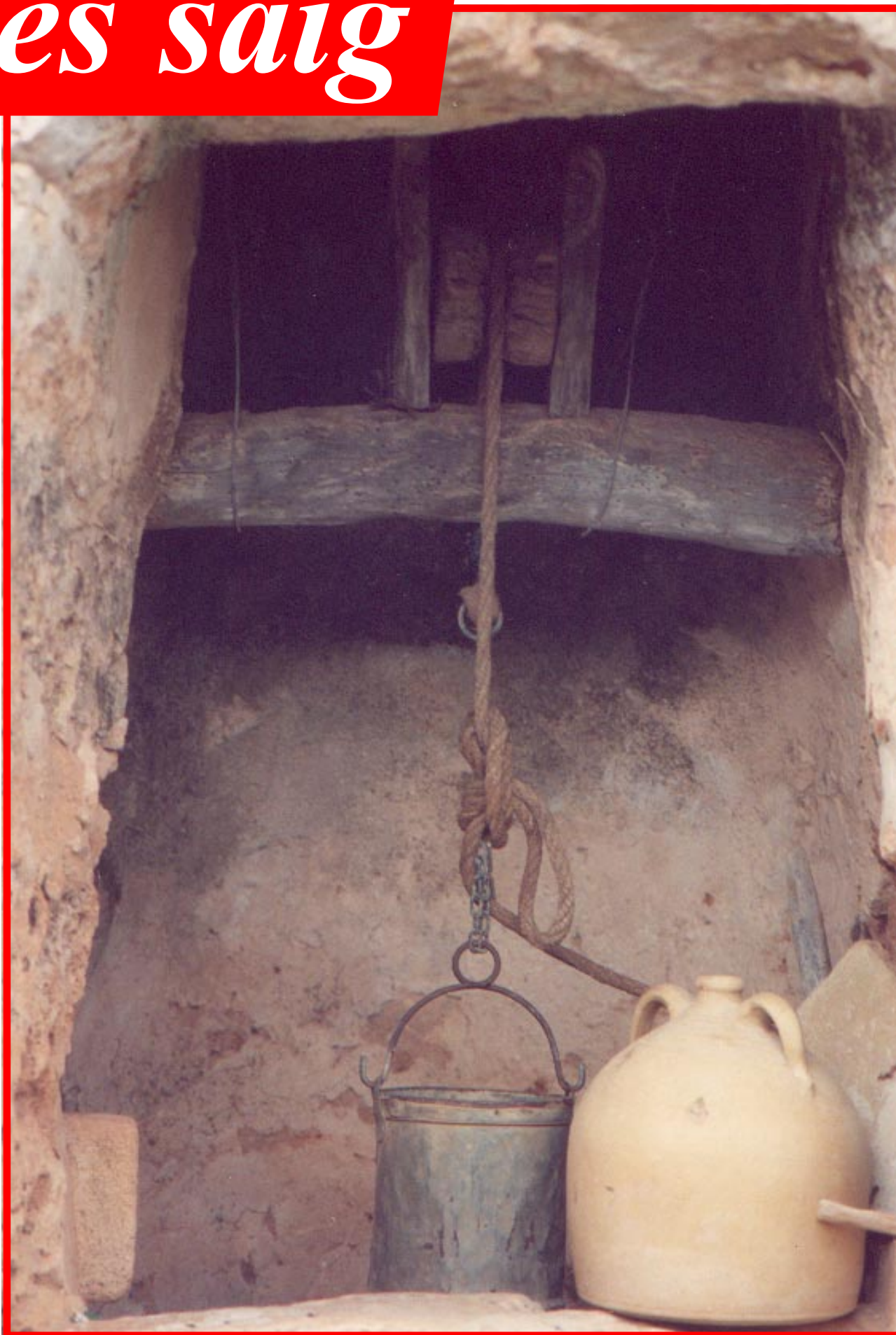

es saig

editorial

L'obra de l'església

Fins no fa molt, a tots els pobles i ciutats els edificis més grans eren les esglésies i els campanars destacaven per damunt de totes les altres altures. Per això, quan a un se'l volia ponderar es deia, exagerant, que era "gran (o alt) com un campanar"; i quan qualcú en feia una de grossa se li tirava en cara que l'havia feta "de l'alçada d'un campanar". I mirau per on, ara tenim al poble una baluerna que supera un bon grapat de metres el que és l'edifici més alt de la vila.

És clar que aquesta monumental grua facilitarà la feina dels picapedrers i gràcies a ella ben aviat tendrem el campanar i la teulada de l'església en condicions d'aguantar amb fermesa i garanties i per molts d'anys el pas del temps. Però ens ha fet pensar en les dificultats que, temps ha, representava pujar tan amunt pesos grossos, per exemple les campanes. Era a base de la col·laboració dels homes del poble, sens dubte els més forçarruts, que cobraven amb beguda gratis; l'any 1718 l'ajuntament va pagar "a Bart. Roix tender ... una lliura 8 s. i son per vi i ayguardent prengueren de la sua casa quant aportaren la campana de Ciutat i la pujaren en al campanar". Aquesta era la paga dels que ajudaren a enfilelar-la.

Aquesta col·laboració és la que va permetre bastir la nostra església en un procés que durà anys i anys, segles. Si un edifici s'ha construït únicament i exclusivament a base d'aportacions, en diners i en jornals, dels algaidins, aquest és la nostra església. Sempre sota el control de l'ajuntament que tenia cura de la construcció i del manteniment del temple. Sempre que era necessari, s'acordava fer un tall (o talla) "per a l'obra de l'església", una aportació en metàl·lic d'acord amb la riquesa de cada ciutadà; i tothom contribuïa amb els seus jornals. Així, pas a pas, amb esforç i sacrifici, aconseguiren els algaidins dur a bon port aquesta obra grandiosa.

Però, a més, l'ajuntament -el poble- tenia a càrrec seu totes les despeses de manteniment: construcció i reparacions de l'orgue, del rellotge, de les campanes; subvencionava els obrers quan dotaven de retaules les diferents capelles; assignava una quantitat a l'organista, al manxador, al quaresmer, als predicadors de fora poble; es responsabilitzava d'una de les despeses més importants que tenia l'església: la cera. Ara que és tan fàcil prémer l'interruptor del corrent elèctric, ens pot passar per alt com era de costós il·luminar dignament l'església, sobretot en commemoracions solemnes. I així podríem continuar amb molts més detalls.

Però ho deixarem aquí. Simplement es tracta d'unes reflexions que ens ha suggerit l'obra que es fa actualment, en unes condicions sortosament tan distintes a les de temps passats. Una obra urgent que sembla que es fa a bon ritme, de la qual esperam uns resultats satisfactoris i duradors per a la nostra església.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear d'Algaida

D.L. P.M. 495/80
REVISTA MENSUAL

DOMICILI
Apartat de correus 5 d'Algaida

TELÈFONS
971 665 042
971 272 576

FAX
971 665 679

ADREÇA ELECTRÒNICA
essaig@premsaforana.com

IMPRESSIÓ
Tirrena, S.A. Manacor
Telèfon 971555212

DIRECCIÓ
Delfí Mulet

ADMINISTRACIÓ
Junta Directiva
de l'Obra Cultural

DISSENY I MAQUETACIÓ
Gabriel Salas
Guillem Vanrell

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
Isabel Busquets

COL·LABORADORS
Biel Bibiloni
Laura Ferragut
Miquel Fiolet
Catalina Fullana
Catalina Martorell
Pere Mulet
Joan Mulet
Antònia Maria Mulet
Xesc Oliver
Pere Sales
Biel Sastre
Miquel Serra
Joan Trobat
Titoieta Radio

es saig
NOMÉS ES RESPONSABILITZA
DE L'EDITORIAL

sumari

Editorial	2
Aromes i gusts	4
Calaix de sastre	5
M'han dit que diuen	6
Pluviòmetre	7
Titoieta Ràdio	8
L'ajuntament informa	9
Fotografia	10
Moviment demogràfic	11
Divendres Algaidins	12
Els lectors escriuen	13
Sabeu on és?	14
Miscel·lània terrenal	15
Ses escoles	16
Un variat de poesia	19
Noticiari de l'OCB d'Algaida	20
Notícies	21
Pàgina de l'Església	22
El sant del mes	23
PSM-EN d'Algaida	24
Fa 20 anys	25
Esports	26
Una xerradeta amb...	28

portada

Cisterna de Can Xineta. La imatge de la nostra portada, ja fou la protagonista de la secció *Sabeu on és?* del mes pastat. Fotografia d'en Miquel Fiolet.

aromes i gusts

La peculiaritat del pebre de Caiena consisteix precisament en el fet que no és un pebre. Es diu, pebre de Caiena, amb falta de propietat, al fruit d'una planta que pertany a la família de les solanàcies, d'un fort gust picant.

Procedeix d'Amèrica Central i del Sud. En l'actualitat es cultiva pràcticament en tots els ambients tropicals del món.

Forma un matoll d'uns dos metres, és un planta perenne de fulles lanceolades, més aviat petites, de les quals broten en les extremitats

Quan el picant no és excessiu, resulta molt agradable al paladar i té un considerable valor digestiu. És nutritiu i ric en vitamines A i C. Pot utilitzar-se com a producte biològic per les seves propietats insectífugues.

Caiena

de les ramificacions molts fruits en baia, de color roig fort, d'uns tres centímetres de longitud i de forma allargada.

Es prepara o bé sec, com a condiment de molts de plats, o bé en pols, d'aquesta manera intervé en la composició de nombroses salses, en conserves vegetals i també en el curri.

Els habitants del Carib designen aquest foc vegetal amb el vocable ají.

A Mèxic es diu chile i ja era cultivat pels astèques.

Caragols amb salsa picant

Ingredients per a quatre persones:

- un quilo de caragols
- mig quilo de tomàtiques
- mig quilo de cebes
- dos alls
- un brot julivert
- un tassó de vi blanc sec
- tres caienes seques
- un manadet d'herbes aromàtiques
- oli
- sal

Elaboració:

■ Netejarem bé els caragols, els bullirem durant una hora i mitja amb les herbes aromàtiques. Sofregirem la ceba, els alls molt trinxats, les tomàtiques i el julivert picat, finalment hi incorporarem el vi i les caienes. Hi afegirem els caragols, ho mesclarem bé i ja estan a punt de servir.

Catalina Martorell i Antonia Maria Mulet

calaix de sastre

Filologia comparada

(A n'E., que va fer la primera comparança)

En un temps llunyà, quan encara els homes s'estimaven més les dones que els ordinadors, a l'alba, Déu Nostre Senyor convocà un mallorquí, un anglès i un francès per ensenyar-los el significat d'alguns mots. Els reuní i els digué:

- Acostau-vos a mi, fixau-vos-hi bé i escoltau. Veis això? -i els mostrà una cuixa de pollastre- Repetiu aquesta paraula fins que la sàpigueu dir correctament: dinar... dinar... dinar... Ho heu sentit bé?: diiii... nar, di... naaaaar. Quan l'hagueu après a dir, la cuixa serà vostra i la vos podreu menjar.

I hala, tots tres es posaren a fer proves com si fossin una petita coral formada per lloros de la selva caribenya:

- D..... - D..... - D.....
- Di..... - Di..... - Di.....

Al principi, no en sortia res de bo, d'aquell estrambòtic tercet cantaire. En veure'ls, i sobretot, en sentir-los, Déu Nostre Senyor dubtava que la seva decisió de fer l'home la criatura més intel·ligent de la creació, hagués estat gaire encertada.

Però, a punta de migdia, els progressos del mallorquí ja eren evidents:

- Din... din... din...

En canvi, l'anglès i el francès no havien avançat ni una passa:

- D..... d..... - D..... d.....

Fins que, just en el moment que el rellotge del campanar tocava la una del migdia, es produí l'esclafit.

- Dinar! Dinar! Vatua l'olla, a la fi! Dinar! Dinar! -va exclamar el mallorquí, i es va sentir tan alleugerit com després d'una vomitada.

No cal ni dir que pràcticament s'empassolà la cuixa de pollastre d'una mossegada, tanta era la gana acumulada a causa de l'esforç gegantí que li havia suposat l'aprenentatge.

I els pobres francès i anglès? Entre els granots que tenien a la panxa, els nervis incontrolats i l'enveja amb què miraven el mallorquí, seguien fent tentines vocals com si fossin infants d'uè:

- Di..... di..... -Di..... di.....

Ja era fosca ben negra -i seguien sense menjar res -quan aconseguiren acostar-se a la meta:

- Dîner! Dîner! -va dir el francès.

I, és de suposar que per mimetisme, va exclamar l'anglès:

- Dinner! Dinner!

- A la fi! Au, ja està bé per avui -va dir Déu Nostre Senyor- Vostre és el pollastre! -els en donà una cuixa a cada un- I partiu, que jo tenc moltes altres feines, a part d'ensenyar dos carabassots com vosaltres!

El francès i l'anglès feren una bona sopada; se l'havien ben guanyada.

Però, amb les seves poques manyes lingüístiques, havien condemnat els seus fills, i els fills dels seus fills, a parlar malament. És per això que, des de llavors, des d'aquests fets ben documentats històricament, al sopar, els francesos li diuen "dîner", i els anglesos li diuen "dinner". Vés per on, quines coses.

I potser sigui aquesta la primera referència en què es demostra que els mallorquins tenen una clara tirada per tot això de les llengües.

En Calaix i Desastre

m'han dit que diuen

El mes passat en parlàvem, però és obligat tornar-ne a parlar, perquè ha estat el tema de conversa durant tot aquest mes de gener que ja hem passat: l'euro. Hi ha gent que encara funciona amb pessetes, i això ho acaba d'embullar. Per una cosa o per l'altra, la veritat és que a totes les rotlades surt el tema de la nova moneda; i a les botigues no en parlem, quan et demanen o et tornen un parell de cèntims, i la gent no sap si val la pena agafar-los o no. Però el fet és que ens hi estam acostumant, per força, perquè com que no queda més remei, hi entrarem tant si volem com si no. I és el que es diu sempre al final: un parell de mesos més i ja no parlarem de pessetes. I ben aviat comentarem: te'n recordes de quan funcionàvem amb pessetes?

Bé, a la fi s'han acabat les festes: una vegada passat Sant Honorat, Sant Antoni i Sant Sebastià, toca venir una temporadeta de descans. Però no, enguany ja hem sentit a parlar de reunions i trobades de grups de gent, uns per organitzar la festa i altres per preparar les disfresses. Perquè ja som de ple dins els Darrers Dies o Carnaval. En Cames Tortes, el personatge algaidí representatiu de la festa, tornarà a ser el protagonista, i com cada any n'haurà fetes de grosses i no quedarà més remei que condemnar-lo, i... Resulta curiós que la majoria dels organitzadors de la festa, segons ens han dit, són contraris a la pena de mort...

I què us pensau? Ara ja n'hem sentit més d'un parell que troben que hi ha massa aigua, per fora vila. La veritat és que encara hi ha moltes finques ben embassades, i els albellons i torrents van ben alegres, amb l'aigua que hi passa, com no s'havia vist feia anys. Uns troben que aquest espectacle de veure l'aigua córrer pels camps algaidins és una alegria, sobretot després de tants anys de sequera. Però els que pensaven semblar blat a les finques "bones" de terra, es troben que no hi poden entrar, de blan. Què hi farem? Ja diuen que mai no plou bé per a tothom.

I diuen que una de les conseqüències d'aquestes pluges són els clots que han sortit a molts de camins, que fa mal passar-hi, tant amb cotxe com en bicicleta; si te pega una roda dedins, te'n dus un bon esglai, pareix que no n'has de sortir. L'altre dia uns algaidins passaven, encotxats, pel camí de Darrera Ses Vinyes, amb gent de fora poble; quan s'aturaren, els externs comentaren com estava de malament aquell camí i, quan els digueren que allà hi té ca seva la primera autoritat autonòmica, no s'ho podien creure de cap manera. I és ben vera que per a molts ho és mal de creure. Ara bé, encara n'hi ha que diran que els polítics només miren per ells.

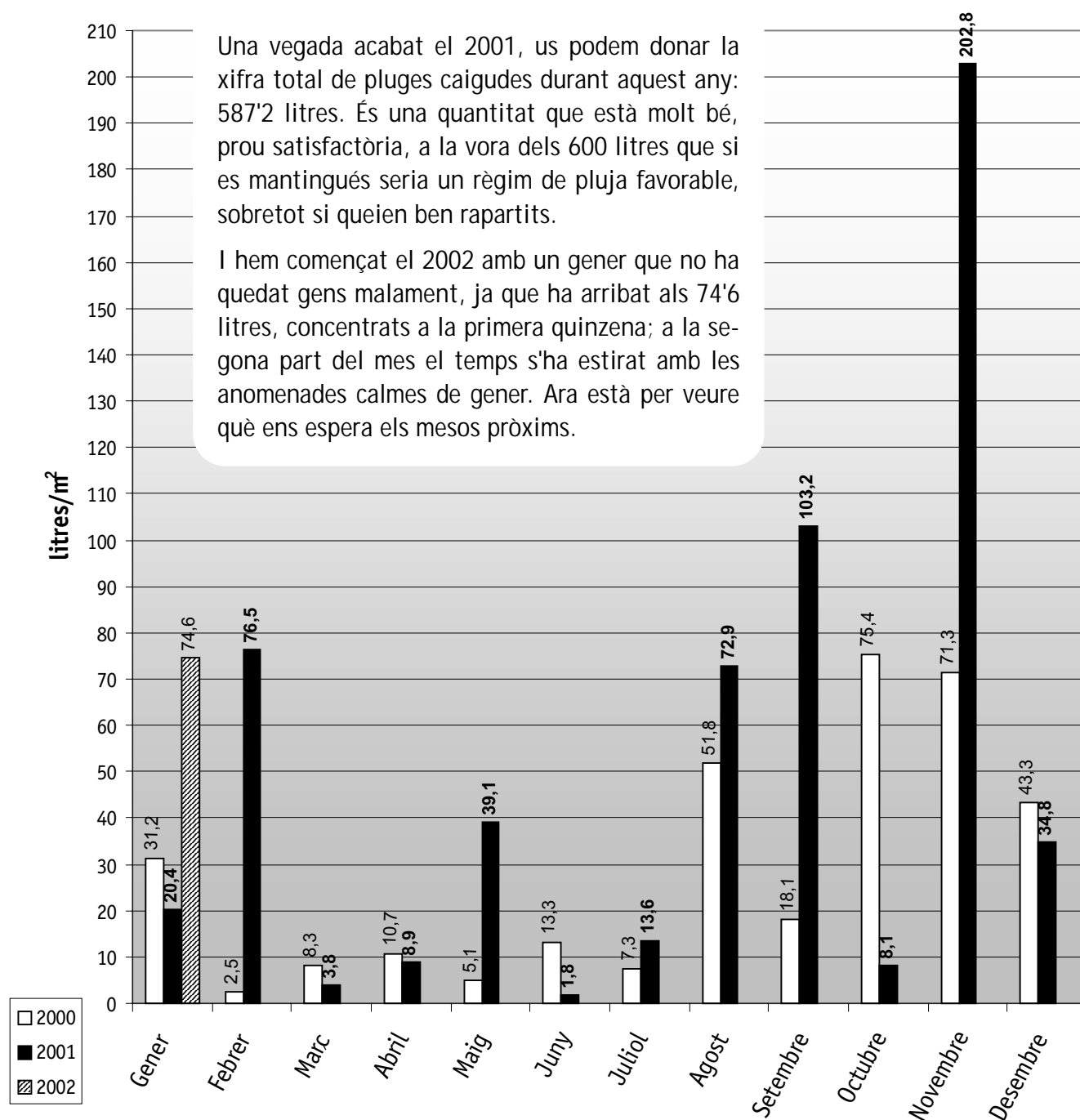
Cada mes deim que no n'hem de parlar, però de tant en tant no queda més remei. Les normes subsidiàries tornen a sortir a moltes converses de cafè, però a les planes de "L'ajuntament informa" no és un tema gaire freqüent. Ara ja hi ha gent que comença a pensar i demanar a veure quan és que l'ajuntament haurà de pagar la trentena de milions (uns cent-vuitanta mil euros, si no anam errats) pels terrenys de la piscina municipal. Diuen que ja no falta gaire temps.

És ben just que facem referència al futbol, concretament a l'equip de Preferent, que fa una campanya extraordinària. Els que varen veure els partits de pretemporada no en donaven un duro, però a l'hora de la veritat han demostrat la seva vàlua. Pel que hem sentit a dir als entesos, es tracta d'un equip molt jove, que hi posen tot quant saben, amb ganes i sense escatimar esforços. Ara bé, convé pujar a Tercera Divisió? Sigui com sigui, el que no es pot fer és llevar la il·lusió als jugadors. Però, passi el que passi, la feina i els èxits aconseguits són molt meritoris.

I ja que ha sortit el tema del futbol, acabarem amb una felicitació als responsables del C. E. Algaida, no tan sols per la bona trajectòria de l'equip més representatiu, el de Preferent, sinó per tenir representants a totes les categories; a un poble petit com el nostre això no és fàcil, però ho han aconseguit i, a més, amb resultats també dignes i lluits per a la majoria d'equips. Una enhorabona ben sincera.

Un Sord

pluviòmetre

Ja podeu tornar a sentir clar Titoieta Ràdio

Com ja havíem anunciat als darrers exemplars d'Es Saig, Titoieta Ràdio estava pendent de solucionar els seus problemes tècnics. Des de finals del passat mes de gener, s'ha finalitzat la renovació del seu equipament tècnic, que consisteix amb la substitució al complet de l'equip emissor de FM i les antenes.

Feia temps que els promotors de Titoieta Ràdio havíem detectat els problemes tècnics dels sistemes d'emissió de la ràdio. Tot això, per mor que l'equip havia quedat obsolet -comptava amb 14 anys-. La inversió a fer ascendia a una quantitat considerable, 8.052,36€ (1.339.800 PTA), per tant, necessitava ajuda institucional. Gràcies a un ajut concedit per Sa Nostra, caixa de Balears, que ens ha finançat el projecte en un 75%, la resta l'ha aportat l'emissora; s'ha pogut dur a terme la primera fase de renovació del nostre equipament tècnic.

S'han substituït tots els aparells d'alta freqüència (equip emissor de FM i antenes) per uns de nous, més moderns i homologats per la Direcció General de Telecomunicaciones. S'ha incorporat un sistema radiodifusor de dades RDS (Radio Data System), que permet afegir, de forma inoïble, informació relacionada amb l'emissora, programació, situació del trànsit, a la qual l'oient pot accedir a través de la pantalla del seu receptor.

En una segona fase, està previst renovar, també, els equips de baixa freqüència.

Ara que podeu escoltar Titoieta Ràdio amb la màxima qualitat, no-més ens cal recordar que l'emissora municipal d'Algaida us ofereix una programació variada, destinada a tot tipus de públic, amb 15 espais de producció pròpia i les emissions de COM Ràdio, per completar la graella.

Finalment, volem també informar-vos que Titoieta celebra enguany el seu 15è aniversari. Són 15 anys de feina ininterrompuda al servei d'Algaida. Així, haurem d'organitzar uns actes ben sonats per commemorar aquesta important data.

 Centre Cultural d'Algaida
CIF G07313109

CASAL PERE CAPELLÀ
07210 ALGAIDA

TELÈFON I FAX 971 125 381
E-MAIL radio@titoieta.com

WEB
www.titoieta.com

l'ajuntament informa

PROGRAMA EUROPEU LEADER PLUS

El passat 10 de gener, al casal Pere Capellà, es va constituir l'Associació Mallorca Rural, entitat que gestionarà la Iniciativa Europea Leader Plus. Aquest programa europeu que tindrà una durada de cinc anys, des del 2002 al 2006, substituirà els programes Leader II, que els darrers quatre anys s'han desenvolupat a la Serra de Tramuntana i al Pla de Mallorca.

En aquesta assemblea, es varen aprovar els estatuts que regiran l'associació, a més d'escollir la junta directiva, de la qual és president en Josep Oliver Timoner, gerent de la Cooperativa Agrícola sant Bartomeu de Sóller, en representació de la Unió de Cooperatives Agràries de Balears (UCABAL). Com a novetat respecte als programes anteriors, el Leader Plus inclou la representació de l'empresa privada als seus òrgans de gestió. La seva junta directiva ha d'estar formada a parts iguals entre representants de l'administració (ajuntaments i Consell de Mallorca) i l'empresa privada.

El municipi d'Algaida ha estat inclòs dins la zona d'actuació de l'illa de Mallorca. En aquest sentit, l'ajuntament plenari, a la sessió celebrada el 9 de gener, va acordar per unanimitat adherir-se a l'Associació Mallorca Rural.

Igual que el Leader II, els objectius d'aquest programa són impulsar les economies locals mitjançant subvencions a les entitats privades, perquè puguin desenvolupar noves tecnologies i, a la vegada, potenciar els productes locals, incloent especialment en temes de formació i d'ocupació, especialment amb la inserció de la joventut i de les dones als llocs de treball.

La seu i les oficines del Leader Plus seran a Algaida, al casal Pere Capellà. L'horari d'atenció al públic és de les 9.00 a 14.30 h i horabaixes a convenir. Telèfon 971 665 404.

APARCAMENT A RANDA

L'afluència de vehicles a Randa, motivada pels restaurants, grups excursionistes, pas d'autocars que es dirigeixen als santuaris, etc. fa que la circulació al llarg de la carretera de Montuiri sigui difícil i complicada. A això, cal afegir el problema que esdevé per l'estacionament de vehicles als seus carrers, que per mor del seu traçat no poden absorbir aquesta saturació de cotxes.

La falta d'un aparcament públic és una de les reivindicacions històriques de Randa. Des de l'ajuntament s'ha fet feina per aconseguir un lloc que pugui solucionar aquest problema.

Amb el suport i la col·laboració de l'Ajuntament d'Algaida, la Conselleria de Turisme vol fer una actuació en aquest sentit. La primera passa ha estat l'adquisició d'una parcel·la que pugui fer les funcions d'aparcament. S'han realitzat converses, en aquests moments estan molt avançades, amb la propietat per poder aconseguir els terrenys situats davant l'església, l'hort de son Romaguera.

Tenint com a base aquests terrenys, també es treballa en un projecte ambiciós que serveixi per dinamitzar les activitats turístiques i, a la vegada, dotar Randa d'un espai suficient per resoldre el problema de l'aparcament de vehicles.

REFORMA CIRCULATORIA

El mes passat us anunciàvem la reforma circulatoria que, per motiu de les obres de l'església s'ha hagut de realitzar als seus carrers adjacents. Però, a causa dels problemes de trànsit que esdevenen dins el nucli urbà d'Algaida, des de l'ajuntament s'ha considerat ampliar aquesta reforma a altres carrers. Els indrets afectats són:

Carrer Pare Bartomeu Pou: passarà a ser d'un sol sentit, amb direcció des del carrer de l'Aigua al carrer Metge Verger. Es retiraran els indicadors de

prohibit estacionar de manera alternativa, amb la qual cosa es permetrà aparcar a ambdós costats del carrer.

Carrer de la Roca: es prohibirà l'estacionament de cotxes al tram final d'aquest carrer, situat prop del creuer amb el carrer de Palma. Aquest carrer és un dels que suporta més trànsit d'Algaida. Si aquestes mesures no són operatives i no milloren la circulació, l'ajuntament estudiarà la possibilitat de restringir la circulació en un sol sentit.

CASAL DE JOVES

Tal com us anunciàrem el mes passat i aprofitant la revisió anual del conveni de prestació de serveis per a la gestió del Casal de Joves, que aquest ajuntament té signat amb la Fundació Esplai de les Illes, se'ns ha comunicat la substitució d'en Jordi Juan Sastre, responsable de la dinamització del casal fins ara, per motius laborals i personals.

A partir de l'experiència d'aquests darrers dos anys, s'ha considerat oportú revisar el conveni al qual s'han inclòs una sèrie de puntualitzacions:

HORARI ACTUAL

divendres :

de les 18.00 a les 20.00 hores

de les 22.00 a les 24.00 hores

dissabtes :

de les 16.00 a les 19.00 hores

de les 21.00 a les 24.00 hores

diumenges:

de les 17.00 a les 19.00 hores

POBLACIÓ OBJECTIU DEL PROJECTE

Població infantil i juvenil:

joves des dels 12 anys fins als 30 anys

RESPONSABLES DEL CASAL

M. Rosa Gomila Bauzá

M. Bel Polo Llaneras

PREMIS CASTELLITX

En els transkurs de l'acte de lliurament dels premis del Certamen Literari de Castellitx de l'any passat, es va anunciar la necessitat de modificar-ne les bases. Durant vint-i-cinc edicions s'han mantingut la mateixa estructura i els mateixos patrons. Però, és evident que la societat ha canviat. És necessari donar un nou impuls, un aire de frescor, per adaptar aquests premis als nous interessos socials.

Així, a partir d'enguany es convoquen les modalitats de narració curta, poesia, glosat, investigació i, la novetat, un premi de fotografia. El guanyadors, a més de la Rosa d'Or de la Pau, tendran una dotació econòmica de 600 euros. Hi haurà, si el jurat ho considera oportú, un únic accèssit, amb diploma i la quantitat de 150 euros. A partir d'ara es denominaran Premis Castellitx.

El lliurament dels guardons dels Premis Castellitx tindrà lloc durant la festa literària que se celebrarà anualment a l'auditori del casal Pere Capellà, el vespre del Dilluns de Pasqua.

OBRES DE LES PISTES

DE TENNIS I POLIESPORTIVES

Dins el mes de febrer està previst que comencin les obres de construcció de les pistes de tennis i poliesportives a la zona esportiva d'Es Porrassar. Us recordam que aquestes obres, amb un pressupost de 130.349,50 € (21.688.332 PTA) estan incloses dins el Pla d'Obres i Serveis, amb un finançament del 30% per part de l'ajuntament i del 70% per part del Consell de Mallorca.

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

XIII RUA D'ALGAIDA I FESTA D'EN CAMESTORTES 2002

Dijous 7 de febrer. Dijous Llarder

- 21.00 hores. Amollada de coets per anunciar la sortida d'en Camestortes des del Casal de Joves per fer el quadrat. El recorregut serà el següent: Anselm Turmeda, Pare Pou, Aigua, Roca, Unió, Amargura, Migdia, Sant Joan i Plaça.
- 21.30 hores. Arribada i col·locació d'en Camestortes a un balcó de la Plaça d'Algaida.

Dissabte 9 de febrer. Rua i festa d'en Camestortes

- 17.00 hores. Concentració de les comparses i carrosses al carrer Pare Pou.
- 17.30 hores. Sortida de la Rua acompanyada de la Banda de Música d'Algaida cap a la Plaça. Volta a la Plaça i incorporació d'en Camestortes. A continuació, les carrosses i la gent disfressada farà el quadrat. El recorregut serà el següent: Aigua, Roca, Unió, Amargura, Migdia, Sant Joan i Plaça.
- 18.30 hores. Arribada de la Rua a la Plaça. Exhibició de les comparses damunt el cadafal.
- 19.00 hores. Representació del judici, condemna i execució d'en Camestortes.
- 19.30 hores. La comitiva fúnebre partirà fent un petit recorregut pel poble per anar a la placeta des Sitjar.
- 20.00 hores. Sopar de carnaval. Servei de bar a càrrec de la comissió organitzadora de la festa d'en Camestortes. Venda de bosses amb pa, botifarró i llonganissa i tallades de coca dels darrers dies. Hi haurà foguerons per torrar. A benefici de la Fundació NOMA-Illes Balears.
- 21.00 hores. Sensacional ball de carnaval amenitzat per Horris Kamoi.
- 22.00 hores. Lliurament dels premis del concurs de comparses i carrosses de la XIII Rua d'Algaida i continuació del ball.

moviment demogràfic

Defuncions

Margalida Mudoy Trobat
Va morir dia 5 de gener
Tenia 80 anys

Maria Rafal Pujol
Va morir dia 7 de gener
als 87 anys

Margalida Mut Cañellas
Ens deixà dia 18 de gener
Tenia 81 anys

Jerònia Capellà Noguera
Ens deixà dia 19 de gener a
ls 82 anys d'edat

Maria Mesquida Munar
Morí dia 20 de gener
a l'edat de 80 anys

Catalina Jaume Ramis
Va morir dia 26 de gener
als 90 anys d'edat

Naixements

Lídia Ramis Salleras
filla de Miquel Àngel i Elena.
Va néixer dia 10 de gener.

Neus Jaume Noves
filla de Pere i May.
Va néixer dia 15 de gener.

DIVENDRES ALGAIDINS

jornades de festa i cultura
curs 2001/2002

divendres, 22 de febrer de 2002 a les 21.30 h al Casal Pere Capellà

ELS REPTES SOCIALS

Els immigrants a les Illes Balears

a càrrec de Lluís Ballester i Brage* Llicenciat i Doctor en Filosofia per la Universitat de les Illes Balears i Diplomant en Treball Social.

Una reflexió documentada sobre els immigrants i l'entorn que els envolta a Mallorca. Es tracta de fer una anàlisi de les reaccions socials i del comportament que la seva presència provoca sovint en la societat mallorquina. Quines perspectives hi ha: integració o mestissatge cultural?: un repte que fa falta afrontar des d'ara.

* El conferenciant Carmel Bonnín anunciat inicialment per impartir aquesta conferència no ho podrà fer a causa d'un viatge imprevist.

divendres, 22 de març de 2002 a les 21.30 hores al Casal Pere Capellà

POESIA DE PROP

Poetes catalans i àrabs per Joan Manresa.

Un recorregut personal per poemes catalans i àrabs de distints autors, tant històrics com contemporanis, presentat en un format que cerca la proximitat amb el públic.

ho organitza i patrocina

Fundació "la Caixa"

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

tots els actes són d'entrada lliure i gratuïta

els lectors escriuen

L'euro

Ja tenim l'euro. Segons totes les informacions llegides i escoltades els primers dies de l'any, l'estrena de la nova moneda va ser un èxit rotund. Potser sí que hi va haver coes espectaculars als bancs, que els petits comerciants, momentàniament convertits en agències de canvi, es varen veure desbordats, que tot és més car (tot i que el govern, que donant exemple de patriotisme constitucional ha estat qui més ha apujat els preus, digui que la culpa no és de l'euro; deu ser dels nacionalismes perifèrics), que els bitllets destenyeixen i que les monedes o tornen lletges en dos dies o es desmunten en peces i provoquen al·lèrgia, però l'euro és un èxit. I jo em deman què hauria d'haver passat perquè no ho fos, i no se m'acut res. Vull dir que no se m'acut res que no hagi passat, perquè si abans de l'1 de gener m'haguessin demanat què pot fer que l'euro sigui un fracàs segurament hauria dit que no n'hi hagi prou, que els preus pugin de manera generalitzada, que estiguin mal fets i siguin perjudicials per a la salut o que es puguin fer servir per blanquejar diner negre. I això darrer també passa, tenint en compte el sistema de canvi establert: es pot fer en grans quantitats que no necessiten cap mena de justificació i durant un període de temps etern. I, per descomptat, Espanya va bé. Una Espanya on es veu que si ets un narcotraficant culpable els jutges et deixen anar, però si ets un negre innocent la policia t'apallissa. Una Espanya que fa creure que, en un atac de generositat, pot cedir un lloc en el seu govern als nacionalistes perifèrics, però que estrena la seva presidència accidental (esperem que no accidentada) de la Unió Europea denegant-hi la veu a les autonomies i que tanca les portes a les seleccions autonòmiques. La mateixa Espanya que es va veure retratada en els dos programes (sensacional tasca d'investigació que va mostrar imatges i testimonis esfereïdors), que es varen emetre aquest mes passat a "Trenta Minuts", on s'explicava el que havien fet els nacionals amb els fills i filles del perdedors. Acabava aquest programa amb les declaracions d'una "filla robada" que només volia que li retornassin el nom, ja que la infància i la vida les havia perdudes per sempre, i que deia que no perdonava els botxins; és que han demanat perdó? Acaben de fer el seu Congrés i jo no he sentit res. Tites, tites, va dir en Pujol, i ja devia saber per què ho deia: quan l'amo dóna menjar a les gallines, ho fa pensant que quan hauran engreixat se les fotrà.

I el més trist és que aquí tenim el que tenim, però mires arreu i també van ben servits: a Itàlia tenen en Berlusconi, que un dia d'aquests es proclamarà rei; els argentins tampoc no tenen massa rialles; en Bush fa amb els presoners talibans el que ni ells es mereixen; l'Índia i el Pakistan es provoquen amb el seu armament nuclear; israelians i palestins es maten diàriament, amb un Sharon (quina mala bèstia) que ja ha deixat ben clar que res no l'aturarà... Vaja, que així com està el món, i jo perdent el temps escrivint. Potser val més que ho deixi anar, i en faré content més d'un. Qui sap, és possible que fins i tot em deixi barba.

Un afaitat (encara)

sabeu on és ?

Un abeurador és una pica o conjunt de piques grosses on abeuren el bestiar. L'abeurador és precisament el protagonista d'avui i no el gran safareig que s'hi veu al darrere. L'abeurador és també un vas de terrissa o de vidre, on posen aigua perquè hi beguin les gallines, els coloms o altres ocells casolans. L' abeurador de capelleta és el que té forma de cúpula, dins la qual l'aigua es conserva més temps perquè no s'evapori.

En construcció, l'abeurador és el morter clar que tiren dins les regates de les filades de marès, o altres tipus de pedra, que quan solidifica serveix de nervi d'unió entre les pedres i tot faci un cos.

Per caçar ocells a l'abeurada, hi havia dos sistemes, un era amb brins d'espart envascats, on quedaven atrapats, i l'altre, quan estaven a l'abeurador, s'estiraven els filats per embarriolar-los.

Fins als anys seixanta, hi havia al nostre poble l'abeurador de Plaça, que estava adossat al corral de la rectoria, i servia per abeurar les bísties de càrrega, que de vegades hi feien coa.

Topònims

"S'abeurador de Can Pontico": situat al terme d'Escorca, i vora Can Pontico, la coneguda possessió del clot d'Albarca. "Font de S'Abeurada": situada al terme de Valldemossa, vora el senderol que mena des de Son Moragues al Pla des Pouet.

Cançó

Primer caçava a cameta
i més tard a s'abeurada;
a una llebre envalada,
ja li tir amb escopeta.

Pista

Aquest abeurador es troba situat dins les terres d'una antiga possessió del Quarter II, que va ser propietat de la família d'un gran personatge mallorquí, tan és així que figura a la part de baix a la dreta del retaule de l'altar major de la nostra església parroquial. L'aigua que l'omple, prové del qànat amb la mina més espectacular de les existents prop del massís de Randa.

M.F.

Solució del mes passat

El coll de cisterna protagonista d'ES SAIG de gener, està situat vora les cases de Can Xineta, al Quarter IV del nostre terme municipal.

miscel·lània terrenal

■ **El dia de Sant Honorat**, a la missa de festa, vaig saber que el mateix 11 de setembre de l'any 2001 en què l'atemptat contra les torres bessones de Nova York va commocionar el món, una quantitat que supera els 35.000 infants de tot el planeta va morir de fam. Increïblement aquesta darrera notícia no va sortir a cap telenotícies ni a cap portada de diari, ja que segons pareix la mort quotidianament de milers de nins i nines no és una notícia important en els mitjans de comunicació de masses. Deixant de banda les qüestions periodístiques, crec que ens hem de demanar com és possible que això passi i encara una cosa més important: què podem fer individualment i col·lectiva per evitar aquest mortaldat.

■ **Encadenats**, tancats dins gàbies a l'aire lliure, de genollons, amb la boca, els ulls i les orelles tapades... no es pot consentir de cap manera que el govern dels Estats Units tracti d'aquesta manera els presoners de guerra capturats a l'Afganistan i traslladats a la base militar nord-americana de Guantánamo a Cuba. Als presoners de guerra se'ls han d'aplicar les normes de la convenció de Ginebra. Per tant, mereixen un tracte digne i civilitzat i ser jutjats amb les degudes garanties i no hauria de ser necessari dir que en cap cas se'ls pot aplicar la pena de mort. Hem d'exi-

gir que, a l'estat espanyol, el govern d'Aznar condemni aquesta irracionalitat. Ho farà? Per començar podem enviar un missatge electrònic a la presidència del govern central a través de la bústia del ciutadà que trobareu a les pàgines electròniques de l'Administració General de l'Estat. Per accedir-hi directament tecleja la següent adreça d'internet: www.igsap.map.es/cia/buzones/buzonesmain.htm

■ **El programa 30 minuts** de TV3 ha emès dos programes titulats *Els nens perduts del franquisme* que posen els pèls de punta. El que més fereix són els testimonis d'algunes dones a qui se'ls va prendre dels braços els seus fills. El programa televisiu es fa ressò de la barbàrie d'un pla ideat per la dictadura del general Franco en la línia d'alguns experiments nazis amb l'objectiu de demostrar que el marxisme era una malaltia genètica, per tant s'havia d'allunyar els fills dels pares i mares per evitar que fossin contagiats. No hi ha qualificatius abastament per descriure el salvatgisme de les tortures físiques i psicològiques, el tracte inhumà, que es va donar a les mares presoneres i als seus fills.

■ **Cine de Barrio**, a TVE, és el sùmmum d'un programa que, per desgràcia, no deixa de fer propaganda del règim franquista...

amb naturalitat i nostàlgia parla d'un temps en què "es vivia molt bé"... evidentment els que surten al programa i a les pel·lícules solen ser alguns dels privilegiats de la dictadura militar d'en Franco. Els films que programen són habitualment molt dolents i només serveixen com a documents sociològics d'una determinada època històrica sortosament superada.

■ **L'àrab** és la llengua de molts nouvinguts, de la qual generalment sabem ben poc. Però, sobre l'àrab, tenim des d'ara un nou recurs molt interessant a internet. Es tracta del diccionari infantil il·lustrat català-àrab, amb so i il·lustracions, que es pot consultar a les pàgines del portal educatiu www.edu365.com. El diccionari recull un conjunt de paraules en català i àrab que apareixen a la vida quotidiana dels infants: parc i joguets, animals, fruita i verdura, cambra de dormir, mitjans de transport... No només hi figura la grafia de les paraules en cada llengua, sinó també la pronunciació. És útil sobretot per als catalanoparlants que vulguin adquirir un vocabulari bàsic de l'àrab, i a l'inrevés. Aquest diccionari infantil català-àrab en format electrònic és una nova iniciativa de l'associació sociocultural *Punt d'Intercanvi*.

peresales@incia.es

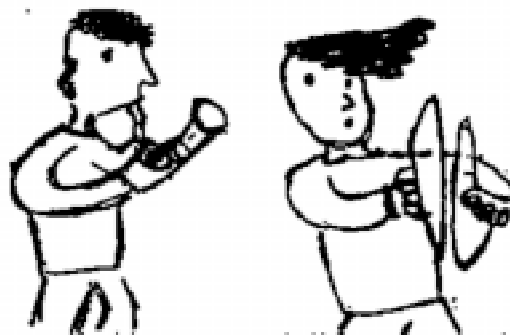
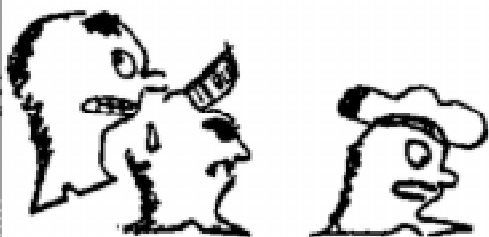
ses escoles

AUCA DE SANT

Tot el poble algaidí
de les festes de Sant Honorat vol gaudir.

La banda de música està tocant
mentre els caparrets van passant.

Si voleu beure vi,
i torrar bolifarons
als foguerons,
anau-hi.

En acabar la Torrada
fem una ximbombada.

HONORAT 3er i 4^è D'EP.

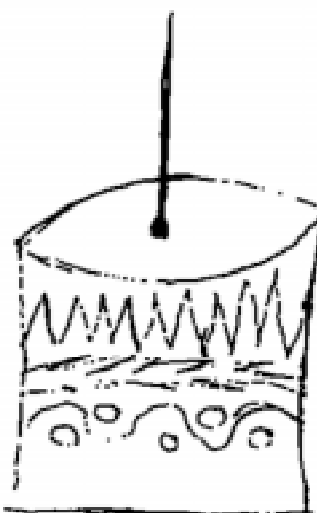
Després de sa
xibombada hem
mollat sa
demoniada.

Després de
sa torrada

ve una
ximbombada.

El diumoni a damunt
poble es
lopitjat.

per la
dama.

El poble es posa a
menjar i no en
dura per dama.

Educació infantil - 4 anys - Grup A

Educació infantil - 4 anys - Grup B

un variat de poesia

1. R.S.P. (una tria)

Entre tantes injustícies
com al món han succeït,
no n'hem vist cap com aquesta:
el Gran Porc ha mort al llit!

Ell va ser el Cap Terrorista
d'una guerra criminal
contra un Estat democràtic,
contra un poble liberal.

L'ajudà tota la púrria
des de fora i des de dins:
Hitler, Salazar, Benito,
en March, bisbes i botxins!

Quants ultratges, Catalunya!
Quina ràbia! Quants paranyes!
El seu fètid despotisme
ha durat trenta-cinc anys!

I ara el màxim Fratricida
fina com un home honrat,
amb tota mena d'auxilis
i el saber mancomunat
de cent metges al costat.

"Ha mort per Déu i la Pàtria!"
Per quina pàtria i quin déu?
La pàtria dels farts i els lladres
i un déu que ell es va fer seu.

CODA

A l'infern, en arribar-hi,
hi hagué un pànic "general"
i el Diable, a corre-cuita,
volà cap al pis de dalt;
i a la porta de la Glòria
clamava amb veu estentòria:
companys àngels, m'heu d'obrir
s'expressava amb veu de tro:
"Concediu-me asil polític!
L'infern viu un moment crític!
Tinc a baix l'Home Mefític
que em corromprà fins a mi!"

2. METZINA DE LLUNA

Metzina de lluna.
Enyorança de xarop de llençol.
Anit Venus té la bombeta fusa.
Tamarells de lent plorar,
com si recordassin un difunt
de fa molt temps.
Pa de dejunis involuntaris.
Menajar ocells per si m'encomanen
la màgia de volar.

3. ALLÒ QUE SOBRA

Allò que sobra a la nit són estels.
Allò que sobra al pagès és feina mal pagada.
Allò que sobra a l'església són sants.
Allò que sobra a l'estiu són mosques.
Allò que sobra a la poesia són disciplines.
Allò que sobra al país són bords.
Allò que sobra a l'amor són paraules.
Allò que sobra als polítics és discurs.
Allò que em sobra a mi som jo mateix.

4. «CIUTADANA SÓC...»

Ciutadana sóc de nit
més que de dia.
La ciutat és per a mi,
amb ningú l'he de partir
—l'ànima em guia.
I no temo què serà
si la llebre va a caçar.

Amb la lluna jugo a fet
entre les cases;
anuncien les parets
plomes, films i coloretos
com bales rases.
Quan la llebre passarà,
no sabrà on és que va.

Per la nit plena de llum
deixeu-me sola.
Escenari tot a punt;
dansarí fa un salt amunt,
direm que vola.
Quan la llebre mirarà,
tot s'esbalairà.

La cuinera i els cuiners són, respectivament, els mencionats a continuació; entre parèntesis s'indica el nom de les olles on es poden trobar, en cada cas, aquestes i altres delicadeses: 1, **Pere Quart** (Obra poètica); 2 i 3, **Gabriel Florit** (Restoble); 4, **Clementina Arderiu** (L'esperança, encara). Servides per na **J.O.** i en **M. S.**

noticiari de l'ocb d'algaida

Activitats previstes

Divendres dia 16 de febrer,

LECTURA POÈTICA: a les 21.30 h al local social de la Placeta a càrrec de Miquel Oliver Bauzà "Torres".

Diumenge dia 24 de febrer,

EXCURSIÓ: Des de Son Ordines anirem fins a la Font des Pi, situada entre els termes de Lloseta i d'Alaró. Es tracta d'una excursió molt fàcil; caminarem en total unes dues hores i mitja, entre l'anada i la tornada. I podrem contemplar una de les canaletes de conducció d'aigua més espectaculars i més ben conservades de Mallorca. La sortida serà a les 9 h de la plaça amb cotxes particulars.

Grup d'excursionistes a punt de dinar davant les ruïnes del llogaret primitiu de Biniarroí (Mancor de la vall)

notícies

NOMA

El passat dia 1 d'aquest mes es va fer una xerrada al casal Pere Capellà amb el títol de "La malaltia del NOMA: la lepra del segle XXI" a càrrec del president del projecte "NOMA Balears", Bartomeu Gelabert.

Aquesta associació intenta recaptar fons per a dur a terme la seva tasca humanitària amb els al·lots afectats d'aquesta malaltia. Per això, el proper dia 30 de març es farà un concert de S'Arrual a S'Acadèmia, del qual us informarem amb més profunditat en el proper número d'ES SAIG.

El NOMA és una malaltia mutilant de les parts blanques que sol començar devora una dent, normalment un premolar o molar. Aquesta lesió evoluciona cap a una gingivitis ulcerosa i acaba afectant les galtes, llavis i altres parts blanques de la cara, fins a arribar a destruir l'os de manera molt ràpida.

Aquesta malaltia només s'observa en països molt pobres i, encara que pot començar a qualsevol edat, és més freqüent en infants amb malnutrició i d'higiene deficient.

El NOMA, ben tractat amb dosis altes de antibioteràpia, es cura, però les cicatrius que deixa són greus, perquè afecten la zona de la boca i dificulten l'alimentació normal. Això només es pot solucionar amb cirurgia estètica que és difícil de realitzar en els països d'origen. El projecte de "NOMA Balears" pretén continuar amb dues cases d'acollida per a aquests infants que hi ha a Níger, on habiten, en aquests moments, 47 infants, així com pagar les despeses que impliquen dur-los a Mallorca per ser operats de les seves malformacions degudes a la malaltia. Des de 1995, cada any s'han duit tres malalts per ser operats.

CAN SEGUÍ

La carnisseria de Can Seguí, que estava a la cantonada del carrer de l'església, ha tancat les portes després de més de seixanta anys de funcionament. Fou fundada per l'amo en Monserrat Seguí l'any 1940 i continuada per la seva vídua i el seu fill Tomeu. Ell ens digué que el negoci d'embotits seguirà a les noves instal·lacions del carrer de Palma, devora l'escorxador.

pàgina de l'església

Visitaré totes les parròquies abans de Pasqua del 2003 El Bisbe ha començat la seva "Visita Pastoral" per l'arxiprestat de Llevant

Jesús ens diu que Ell és el "Bon Pastor", que coneix cada una de les seves ovelles i elles el coneixen, camina davant elles i dona la vida al seu servei (cf. Jo 1, 1-17). El Bisbe, com a successor dels Apòstols i en comunió amb el sant Pare, el Papa, representa i fa present Jesucrist en la Diòcesi que li ha estat encomanada, tractant de ser per a tots els seus membres "bon pastor", com Jesús, en tot quant li és possible (cf. LG 21- 27; ChD 11-18). Per això deim que el servei del Bisbe és "pastoral".

D'acord amb aquests dos principis, senzills però fonamentals, l'Església mana al Bisbe que es trobi habitualment amb totes les parròquies de la Diòcesi; com que no és possible mantenir contacte freqüent amb totes elles, li mana, també, que periòdicament, amb un ritme aproximat de cinc anys, les visiti personalment, trobant-se al mateix temps amb totes les comunitats i els grups de fidels, en el marc de l'organització territorial. És la "Visita Pastoral".

Vaig acabar l'última Visita Pastoral a l'hivern de 1993. Després, tot el llarg procés del Sínode Diocesà no permeté carregar, encara més, els treballs de tots. És ja urgent, però, una nova Visita Pastoral. Per això la vaig començar el passat dia 18 de gener, per l'arxiprestat de Llevant.

A més d'oferir-vos amb humilitat i demanar-vos que acolliu amb obertura de cor el meu servei específic de Bisbe, com a mestre de la fe, orientador i animador de la vida cristiana i estimulador de la santedat, permeteu-me manifestar-vos alguns desitjos que duc al cor en començar aquesta Visita Pastoral:

Voldria que les nostres trobades fossin senzilles, properes, corals i amarades de naturalitat i confiança, com correspon a la nostra condició de germans en Jesucrist, el Senyor. I Que ens ajudassin a tots a comprendre, amb sinceritat, clarividència i sense pors la realitat vertadera de l'Església mallorquina i de la societat a la qual és enviada, en el nostre moment històric. Amb les seves ombres i llums, els seus problemes i desafiaments, els seus projectes i esperances i totes les seves possibilitats d'autèntica vida creient i d'evangelització.

Que revifassin en tots l'esperit d'escolta de la Paraula, de pregària sincera i confiada, de participació activa i conseqüent en els Sants Sagraments, sobretot de l'Eucaristia i del Sagrament de la Reconciliació, i de la pràctica de la vertadera comunió eclesial que se'n deriva.

Que ens ajudassin a tots a rellegir i repensar el Sínode Diocesà i el Pla Diocesà de Pastoral. A examinar en quin punt ens trobam de la seva realització i com podem continuar incorporant-los a les nostres vides i les nostres comunitats locals i diocesana.

Voldria que les nostres trobades enfortissin i concretassin la relació entre totes les comunitats i el servei de les Delegacions Diocesanes, animadores dels distints camps d'acció de la nostra Església.

Que confirmassin i consolidassin tots els esforços que ja es fan en la construcció de les unitats de pastoral entre diverses parròquies, amb la participació activa i corresponsable de preveres, laics, i religiosos i religioses. Així com el treball de participació, ajuda mútua, reflexió i animació al si dels arxiprestats.

Voldria que els joves i la pastoral vocacional tenguessin un lloc privilegiat en les nostres trobades.

Voldria que les nostres trobades enfortissin l'esperança, el coratge i l'optimisme de tots respecte del present i el futur de la nostra Església, confiats, no en les nostres forces, sinó en les de Jesucrist i el Sant Esperit, ben presents al seu si avui com sempre.

Molts de desitjos..., ja ho veis. I encara d'altres que no caben en aquest foli! Des d'ara ja us deman que encomaneu a Déu nostre Pare el fruit d'aquesta Visita Pastoral, per la intercessió de la Nostra Mare, Santa Maria de Lluc i del Beat Ramon Llull -que guiaren el nostre Sínode-, i de tots els Sants i Santes de l'Església mallorquina.

Teodor Úbeda, Bisbe de Mallorca

Parròquia de Sant Pere i Sant Pau d'Algaida

Catequesi d'adults, durant el període de la quaresma, cada dilluns a les 21.00 hores a la rectoria d'Algaida.

el sant del mes

Sant Blai

Dins el mes de febrer no trobam molts de sants d'aquells que podem considerar més coneguts i amb una devoció forta i arrelada entre nosaltres. Potser el que més anomenada ha tengut, i encara té, sigui sant Blai, atesa la seva protecció contra tot tipus de mal de coll; per això era habitual acudir el dia de la seva festivitat, dia 3 de febrer, a l'església per rebre al coll l'oli consagrat i beneir regalim, pastilles, caramels... que ens protegrien durant tot l'any.

Sant Blai és un màrtir del segle III i les notícies sobre la seva vida i martiri són incertes. La seva passió el fa metge i bisbe de Sebaste (Armènia). Segons la tradició, feia una vida d'oració, retirat a una cova, en amistosa companyia de tota classe de feres. Així el trobaren els enviats del governador de la província que, seguint ordres de l'emperador Dioclecià, inicià una persecució despietada dels cristians. Estant a la presó, obrà molts de miracles amb la curació de malalts; un dia li presentaren un al·lot que s'havia clavat a la gargamella una espina de peix i estava a punt de morir; sant Blai el curà i, segons sembla, per aquest motiu va quedar com a advocat d'aquesta classe de malalties.

A la presó fou torturat cruelment sense que tremolàs ni flaquejàs la seva fermesa. Llançat a un llac, féu el senyal de la creu i així caminà i s'assequé sobre les aigües. Aleshores el governador Agricolaus va manar que fos degollat; això passava a Sebaste el 3 de febrer de 289, en temps de l'emperador Dioclecià. El seu cos fou traslladat a la ciutat de Trèveris i el culte a aquest sant s'estengué ràpidament per tot l'orbe catòlic.

foto antiga

*Aquesta foto, feta darrera les Escoles, és de devers l'any 1955 i els futbolistes que hi surten són:
Drets: Toni Mora, Biel Torres, Miquel Matxo, Miquel Bibi, Joan Ramona i Toni Quitxero (†)
Acotats: Joan Torres, Jaume Dulei, Jaume Coent, Xisco Torres i Miquel Joieta (†)*

SÍ, a l'ecotaxa

Ecotaxa i balança fiscal: la postura del PSM-Entesa Nacionalista

Si tenim una balança fiscal enormement negativa per a les Illes Balears i el finançament autonòmic és insuficient, conclourem que és raonable que el Govern autonòmic cerqui per altres camins els recursos financers necessaris per afrontar les necessitats. Precisament això és el que pretén l'Impost sobre estades en empreses turístiques d'allotjament o Ecotaxa.

En el debat polític sobre el finançament de les comunitats autònomes i la correcció de les balances fiscals negatives existeix avui un consens generalitzat sobre la necessitat d'aprofundir en la correponsabilitat fiscal, és a dir, en la implicació dels governs autonòmics en la captació directa dels seus recursos financers, cosa que equival a dir que han d'introduir formes pròpies d'impostos i taxes. L'ecotaxa, de fet, és una concreció d'aquest principi sobre el qual, almenys en l'àmbit teòric, hi ha un acord polític generalitzat.

La principal justificació d'aquest nou impost autonòmic és que repercutirà directament sobre les necessitats d'inversió pública més importants del nostre arxipèlag. Considerant que el turisme és el principal motor econòmic de les Illes Balears i que es tracta d'una indústria basada en el clima, la natura i el paisatge privilegiats del nostre país, és obvi que una de les prioritats de l'administració pública ha de ser protegir el territori i els recursos naturals.

En aquest sentit, la recaptació de l'ecotaxa es dipositarà íntegrament en un Fons de rehabilitació d'espais turístics i es destinarà a la remodelació i rehabilitació de les zones turístiques, la recuperació de recursos i espais naturals, el manteniment de les activitats agràries tradicionals i de les artesanies locals, i la rehabilitació del patrimoni monumental i arqueològic.

Però, en què consisteix l'ecotaxa? Es tracta d'un impost que grava les estades en les empreses d'allotjament turístic. Qualsevol visitant que s'allotgi en aquest tipus d'establiments (hotels, apartaments turístics, agroturismes, etc.), haurà de pagar entre 0,2 i 2 € cada dia, segons la classe i la categoria de

l'establiment.

Ens trobam amb un greu problema polític. Mentre que en teoria el govern central comparteix la idea que és necessari ampliar la correponsabilitat fiscal de les comunitats autònomes, a la pràctica l'executiu de Madrid ha plantejat greus inconvenients a les comunitats autònomes que han intentat concretar aquest principi amb mesures fiscals pròpies. Com en el cas d'altres lleis aprovades per distints parlaments autonòmics, també l'ecotaxa ha sofert la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat de part del Govern Central. Des del PSM-Entesa Nacionalista i altres formacions polítiques percebem sota aquestes mesures una estratègia d'involució o estancament autonòmic.

No ens podem sostreure a les difícils circumstàncies que travessa el món en general, i el sector de la navegació aèria i el turisme en particular, a causa de l'actual conjuntura internacional. Encara és prest per discernir si enguany la indústria turística balear es veurà afectada per la crisi, malgrat que les estimacions d'alguns experts indiquen la possibilitat contrària, és a dir, un nou "boom" turístic per a la propera temporada a les Illes Balears, com a conseqüència de l'estabilitat econòmica i política de la zona. En cas que no fos així, i que la indústria turística es veiés afectada per la crisi, el Govern de les Illes Balears contempla la possibilitat, recollida al text mateix de la llei de l'ecotaxa, de suspendre temporalment la seva aplicació quan els factors econòmics així ho recomanin.

El model d'ecotaxa que s'ha implantat consisteix, com ja hem dit, en un impost que grava les estades en les empreses d'allotjament turístic. Aquest model exclou, per tant, els turismes que s'alberguen a altres tipus d'allotjament (habitatges privats, apartaments de propietat compartida, etc.). La proposta inicial del PSM-Entesa Nacionalista consistia en la introducció d'una taxa que es recaptàs junt amb els bitllets d'avió i vaixell, de manera que gravaria tots els visitants que arriben a les Illes. Aquesta possibilitat es va veure frustrada per l'oposició d'AENA, empresa pública es-

tatal que gestiona tots els aeroports de l'estat, en negar-se a acceptar una mesura d'aquestes característiques, sense donar marge a cap tipus de negociació per arribar a un consens. Entenem que aquesta posició d'AENA és coherent amb els plantejaments neocentralistes de l'actual majoria governant a l'estat, que hem exposat anteriorment. Tanmateix la proposta alternativa del PSM-Entesa Nacionalista continua vigent com a possibilitat de futur, en el cas que l'executiu central s'obri a una solució consensuada. En definitiva, fins i tot en el cas que l'ecotaxa superi totes aquestes dificultats i vegi finalment la llum, des del PSM-Entesa Nacionalista som prudents a l'hora de valorar els efectes positius que pugui tenir sobre les finances públiques de la nostra comunitat autònoma. S'ha calculat que en un any d'extraordinària ocupació turística com han estat els tres últims exercicis, la recaptació anual de l'ecotaxa podria voltar els 72 milions d'€. Aquest finançament suplementari suposaria un indiscutible baló d'oxigen per a la pobra hisenda autonòmica balear, però en cap cas no aconseguirà satisfer totes les necessitats. Per això, el PSM-Entesa Nacionalista considera que l'ecotaxa és només una solució parcial i incompleta als autèntics problemes de fons, que són la balança fiscal excessivament negativa i el finançament autonòmic insuficient. Per aconseguir la plena superació d'aquests problemes, el PSM-Entesa Nacionalista proposa com a solució òptima, justa, solidària i definitiva la superació de l'actual model de finançament autonòmic mitjançant l'aplicació d'un concert econòmic, d'una manera semblant al que ja actualment, i per dret foral històric, s'aplica al País Basc i a Navarra. Fins que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no aconsegueixi la plena autonomia financera, és a dir, la independència fiscal, no creim que sigui possible superar l'històric dèficit fiscal del nostre país. Qualsevol mesura transitòria, com l'ecotaxa, podrà contribuir a reduir el desequilibri, però mai a solucionar-lo de manera satisfactòria.

fa 20 anys

ES SAIG de fa vint anys (núm. 14, febrer de 1982) feia una ressenya (aleshores ja acompanyada de fotografies) de les passades festes de Sant Honorat que s'havien celebrat amb gran èxit de participació. També l'editorial es feia eco de la magnífica resposta del poble a la convocatòria de festa. Al mateix temps, oferia el programa de la festa d'en Cames Tortes que, com recordareu, s'havia recuperat l'any anterior.

L'ajuntament informava que dins el Pla d'Obres i Serveis s'havia sol·licitat l'asfaltat del camí de Son Roig i del de Darrera Ses Vinyes. En Miquel Mulet reflexionava sobre l'interrogant "No som res?" i n'Andreu Majoral ho feia "Per la llibertat d'expressió". Un Sord, entre d'altres assumptes, comentava l'acceptació per part del poble de les obres de l'enllumenat i la conclusió, a què arribava a través dels comentaris, era que "els qui el tenen el maleeixen, i els qui no el desitgen".

A la secció "Els lectors escriuen" en Rafel Vidal aprofitava per comunicar i justificar la seva renúncia a la presidència de la Societat de Caçadors d'Algaida. El "Noticiari" informava de la convocatòria d'Assemblea General per elegir nou president dels caçadors.

En Xesc Oliver parlava del nomenament d'un caminer a Pina amb dedicació de mitja jornada i de les gestions iniciades per restaurar les pintures de l'església; si tenim en compte que aquesta restauració de les pintures tot just ara s'ha acabat, és evident que el procés ha estat llarg. I en Llorenç Manila parlava de la mala marxa de l'equip de futbol de Preferent i de la celebració al Poliesportiu de l'Assemblea General de la Federació Balear de Ciclisme amb assistència del President de la Federació Espanyola i de la UCI (Unió Ciclista Internacional). Això ens recorda com s'ha degradat el velòdrom en pocs anys.

Finalment, us direm que aquest que comentam és un dels pocs números de la revista que no inclou una xerradeta. En el seu lloc hi ha un reportatge sobre "La Guàrdia Civil a Algaida" des del seu establiment al poble l'any 1896; si teniu oportunitat, rellegiu-lo perquè conté detalls curiosos: Sabeu que durant molts anys foren guàrdies civils a cavall? Sabeu que el solar on es construí l'actual quarter va costar 4.098 pessetes, és a dir, uns 25 euros?

esports

Voleibol

INFANTIL MASCULÍ

Els nins continuen demostrant l'entusiasme i ganes que aporten al joc i això es pot reflectir en els resultats, ja que els alumnes de l'institut de Llucmajor no han afluixat el ritme i continuen primers a la taula final.

Llucmajor/Algaida 3 - Sant Josep 0
Manacor 0 - Llucmajor/Algaida 3
Llucmajor/Algaida - Pòrtol 1
Artà 0 - Llucmajor/Algaida 3

INFANTIL FEMENÍ

Les nines han hagut d'ajornar tres partits per culpa del mal temps. Dia 31 de gener, jugaran contra el Bunyola; a Alaró disputaran el partit el dia 1 de febrer i amb el Vilafranca encara no s'ha determinat el dia. L'únic partit que han jugat ha estat contra el Sóller i es va guanyar, clarament, per 3-0. Esperem que en els tres partits retardats obtenguin els mateixos resultats.

CADETS

Les cadets no baixen el ritme i només l'Artà ha aconseguit arrabassar un set al potent Algaida. Estan situades a la primera posició de la lliga amb una superioritat implacable. Seguiu així!

Artà 1 - Algaida 3
Manacor 0 - Algaida 3
Algaida 3 - Sa Pobla 3
Petra 0 - Algaida 3
Algaida 3 - Artà 0

JUVENILS

Les juvenils continuen sense perdre cap partit. En aquesta volta hi ha hagut més competència, però el marcador s'ha inclinat definitivament cap a les algaidines. Continuen en la primera posició i l'equip de Primera Balear és un complement, perquè s'entrenin més fort i a un nivell més alt, per així poder fer un bon paper si arriben al campionat de Balears.

CIDE 2 - Algaida 3
Esporles B 0 - Algaida 3
Algaida 3 - Manacor 1

1A DIVISIÓ BALEAR

Aquest equip s'ha desfet per motius de feina. Les jugadores de Primera Nacional no hi poden jugar, ja que només són tres els partits que on poden participar i ja els han disputat, per tant, les absolutes del nacional han quedat excloses de la possibilitat de jugar-hi. Actualment les cadets i juvenils utilitzen aquesta categoria per entrenar-se i preparar-se per als futurs campionats. Exerceixen a un nivell molt alt per la seva edat i s'ha de dir que se'n surten prou bé.

C. V. Algaida 1 - C. V. Pòrtol 3
C. V. CIDE 3 - C. V. Algaida 0
C. V. Algaida 3 - C. V. Ciutadella 2
C. V. Algaida 1- C. V. Manacor 3
Rafal Vell 3 - C. V. Algaida 1

1A DIVISIÓ NACIONAL

Les absolutes mantenen el bon ritme de la temporada, ja que només les primeres del grup han aconseguit avançar-se en el marcador. El Drac Hotels Algaida aguanta la segona posició de la lliga i no afluixa, ja que aspira a poder arribar a la fase d'ascens. El club ha duit a terme el fitxatge d'una jugadora argentina que ja ha començat a l'entrada de la segona volta. El seu nom és Belén i juga per la zona quatre. També cal destacar la nova jugadora mallorquina, Gloria, que disputa de rematadora per dos i la baixa de n'Elisa, que jugava per quatre. La progressiva actuació del conjunt ha estat:

Algar Surmenor 0 - Algaida 3
Drac H. Algaida 3 - V. C. Alaró 0
Drac H. Algaida 3 - C. V. Olot 1
Drac H. Algaida 1 - Sagrat Cor Sarrià 3
C. V. Olot 0 - Drac H. Algaida 3

Laura Ferragut

una xerradeta amb... **en CAMESTORTES**

Sou aficionat al futbol?

I aficionat aficionat..., qualque vegada el veig per la televisió, no ho digueu, però tenc una targeta d'aquestes pirates per poder veure el satèl·lit. Mon pare i ma mare en parlen qualque vegada: ma mare diu que el Barça més que un club és un puticlub i mon pare li respon que al Madrid, amb cent anys d'història, no ha passat res de tot això.

És veritat que heu enganyat el regidor de cultura de l'ajuntament i l'heu obligat a fer les festes de tota la legislatura amb dos anys?

Pots pensar, qualsevol persona amb un poc de seny sap que això és impossible. Algaida és un poble viu i per això fa festa i moltes. Després passa el que passa, després de la bulla ve el colesterol i les pujades de tensió. Els que estan la mar de sans són els de l'oposició que no els veuen mai per cap festa, ens podem preparar per quan governin. Els de l'oposició no són com els de l'associació de persones majors que, quan no és una xocolatada, és un dinar o una excursió... eh! I bé que fan.

Sempre heu tengut fama de ser un home del vostre temps, sempre heu estat un poc avant-guardista. És veritat que aprofitant la grua de les obres de l'església voleu fer un pont que passi per damunt Algaida?

Realment, aquest és un projecte molt ambiciós, el batle em va donar l'enhorabona. Tot va començar amb la polèmica que organitzaren els de la plataforma del Camí de Muntanya. Jo ho entenc ningú vol una carretera devora ca seva, si no és per muntar un negoci. En lloc d'acusar-me haurien de donar-me les gràcies: vaig projectar un pont con el de San Francisco als Estats Units, que passa per damunt la vila i que serveix per unir la carretera de Manacor a la de Lluçmajor. És una obra faraònica, que juntament amb altres, com la de la Plaça o la del Pere Capellà servirà perquè tothom conegui el nom d'Algaida.

I que teniu qualque solució per tot això de les normes subsidiàries? S'arribarà a arreglar qualque dia?

Del pas que anam, no crec que ho vegem. Diuen que jo les he robades, però sé de "buenafuente" que na Maria Antònia Munar les té ben guardades a ca seva, a Costitx, i que està molt enfadada amb els algaidins, perquè no la convidaren a les festes de Sant Honorat i això que ja s'havia comprat un vestit nou per venir-hi. Aquesta no estarà bona fins que a Mallorca hi hagi una Munarquia. Ho hauríem d'haver fet com el ministre Matas, que li ha regalar Raixa, per veure si el fa cosa grossa en el proper govern de les illes. Ja es pot espavilar en Xesc Mora per superar un regal com aquest.

Parlant d'eleccions, perquè organitzàreu aquell gran desgavell a l'ajuntament que va obligar el batle a anunciar que no tornaria a presentar-se a les eleccions?

De tot això no en tenc cap culpa, ni que sortís al diaris. Els periodistes fiquen el nas pertot i està ben demostrat que no pots anar d'amagat. A més, sempre hi ha algú que sap filtrar informacions interessades... Jo crec que si el batle no es vol tornar a presentar és per quedar tan bé com en José María Aznar. A Algaida hi deu haver algú que tengui un "cuaderno azul"?

Heu estat vós el que ha fet alguna putadeta al president del govern, en Francesc Antich?

Nunca de la vida (mai de la vida). Qui és el "guapo" que diu aquestes beneitures? Mai li he fet res mal fet, sempre que em veu em fa un "saludo" que pareix que ens coneixem de tota la vida, i això que mai he tengut molta relació amb ell. És simpàtic aquest home, sí, m'agrada... ni ha que es queixen que no els saluda, però jo crec que és perquè és un poc despistat. Eh! I sempre surt per la televisió, és un artista.

Qui diuen que és un artista sou vós, que me'n deis d' "Operación Triunfo"?

Mon pare és partidari de na Rosa, sabeu que li agrada; ma mare volia que em presentàs a la selecció per poder-hi participar. Ella diu que si ho hagués fet, hauria guanyat i ara podria anar al festival d'Eurovisión.

Gràcies Camestortes per atendre els reporters de la revista Es Saig, i que el judici sigui just.

La comissió organitzadora.

una xerradeta amb...

en CAMESTORTES

El dissabte 9 de febrer, com cada any pels Darrers Dies, en Camestortes serà jutjat a la plaça d'Algaida. És l'únic personatge que, any rere any, és acusat de totes quantes desgràcies, desventures i adversitats succe-eixen a la nostra vila. Un home que s'ha atrevit a desafiar el bon ordre i costums de les coses. Poques hores abans de ser penjat al balcó de S'Acadèmia, va concedir una entrevista a la revista Es Saig.

Després de llegir l'informe del fiscal, hem comprovat que se us acusa d'un caramull de fets, entre d'altres, de les apagades de llum de l'estiu i de l'hivern, que en deis de tot això?

A ma mare se li varen descongelar tots els botifarrons que tenia dins la conservadora. I a vostè li pareix que jo som capaç de fer una cosa així, si jo som el primer interessat a menjar bons botifarrons. La culpa és de GESA que dedica tots els seus guanys a omplir les butxaques dels seus accionistes, en lloc de posar en bones condicions les línies d'electricitat. De les aturades de llum de l'hivern, el culpable és el batle que va voler molts de llumets a la plaça, per Nadal. A Algaida ja som com a Ciutat, hi estigueren posats un parell de setmanes.

Una de les altres acusacions que us fan és la de ser el culpable del mal temps que ha fet durant l'any passat i de totes les seves conseqüències?

Ca Barret (Perro sombrero)... aquests que m'acusen no saben el que han de dir, són com els de l'oposició. Com em poden acusar de ser el que ha provocat els temporals que han assolat les nostres terres. M'acusen de robar els pins que han caigut per dur a vendre la llenya. En lloc d'agrair-m'ho: tota la llenya que he recollit no farà nosa pus i segur que evitarà molts d'incendis, als que haurien d'acusar són als que no han retirat els arbres caiguts i deixen que la llenya es podreixi.

Diuen que també sou el culpable de fer un parell de pous per treure aigua, fins i tot un al camp de futbol?

D'això sí que ho som, però no vaig fer res mal fet. Ja sé queenguany ha plogut molt, però sempre hem d'estar preparats per si hi ha manca d'aigua. A més, ara el camp de futbol, amb la nova gespa artificial, haurà de menester molta d'aigua.